

Polanica-Zdrój, dnia 17 sierpnia 2026 r.

UUP/26/08/2026

Szanowna Pani
Jolanta Sobierańska-Grenda
Minister Zdrowia
ul. Miodowa 15
00-952 Warszawa

Dotyczy: ponowienia wniosku UUP/17/06/2026 z dnia 8 czerwca 2026 r. o zbadanie zgodności z prawem § 9 ust. 3 Zarządzenia Prezesa NFZ Nr 37/2025/DSM z dnia 20 maja 2025 r. – prośba o niezwłoczne przedstawienie stanowiska

Szanowne Pani Minister,

działając w imieniu Stowarzyszenia Unia Zdrowisk Polskich, reprezentującego podmioty lecznictwa uzdrowiskowego, zwracamy się z uprzejmą prośbą o niezwłoczne zajęcie stanowiska w sprawie wniosku Stowarzyszenia UUP/17/06/2026 dotyczącego zbadania zgodności z prawem § 9 ust. 3 Zarządzenia Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia Nr 37/2025/DSM z dnia 20 maja 2025 r.

Wniosek (w załączeniu) zawierał szczegółową argumentację prawną i merytoryczną odnoszącą się do zakresu kompetencji Prezesa NFZ oraz skutków kwestionowanej regulacji dla świadczeniodawców lecznictwa uzdrowiskowego. Do dnia sporządzenia niniejszego pisma Stowarzyszenie nie otrzymało odpowiedzi ani informacji o sposobie załatwienia sprawy, podjętych czynnościach lub przewidywanym terminie jej zakończenia.

1. Obowiązek rozpatrzenia wniosku i zawiadomienia wnioskodawcy SUUP

Wystąpienie naszego Stowarzyszenia i jego treść – jako żądanie/wniosek podjęcia przez właściwy organ czynności nadzorczych w interesie prawidłowego i zgodnego z prawem funkcjonowania systemu świadczeń opieki zdrowotnej – uzasadnia jego traktowanie co najmniej jako wniosku w rozumieniu art. 241 KPA. Zgodnie z art. 244 § 1 kpa do terminu załatwienia wniosku stosuje się art. 237 § 1 kpa, przewidujący załatwienie sprawy bez zbędnej zwłoki, nie później niż w ciągu miesiąca. Natomiast art. 244 § 2 kpa nakłada zarazem obowiązek zawiadomienia wnioskodawcy o sposobie załatwienia wniosku.

Jeżeli załatwienie wniosku w tym terminie nie jest możliwe, art. 245 kpa zobowiązuje organ do poinformowania wnioskodawcy – jeszcze w ustawowym terminie – o czynnościach podjętych

w celu rozpatrzenia wniosku oraz o przewidywanym terminie jego załatwienia. Art. 246 § 2 kpa przewiduje prawo wniesienia skargi w przypadku niezakończenia wniosku z terminie.

W ocenie naszego Stowarzyszenia blisko trzymiesięczny okres pozostawienia wystąpienia bez odpowiedzi, przy braku informacji o przyczynach i przewidywanym terminie zakończenia sprawy, nie odpowiada standardowi wynikającemu z przytoczonych przepisów. Podkreślamy to wyłącznie w celu sprawnego uzyskania merytorycznego stanowiska Ministra Zdrowia, a nie eskalowania sporu proceduralnego.

Sprawa pozostaje bezpośrednio związana z ustawowym nadzorem Ministra Zdrowia nad Narodowym Funduszem Zdrowia. Zgodnie z art. 162 ust 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych nadzór nad działalnością Funduszu sprawuje minister właściwy do spraw zdrowia.

Zgodnie z art. 103 ust 1 ustawy, nadzór Ministra Zdrowia sprawowany jest według kryterium legalności, rzetelności i celowości.

Podkreślamy, że kryterium legalności stanowiło zasadniczy przedmiot naszego wniosku.

W imieniu branży uzdrowiskowej nasze Stowarzyszenie nie oczekuje rozstrzygnięcia zgodnego z przedstawioną przez nas oceną prawno-merytoryczną, lecz jednoznacznego, merytorycznego i prawnego stanowiska organu ustawowo właściwego do nadzoru nad NFZ, odnoszącego się do podniesionych argumentów prawnych oraz granic kompetencji Prezesa NFZ przy kształtowaniu warunków realizacji świadczeń gwarantowanych.

2. Znaczenie sprawy dla branży uzdrowiskowej oraz zasady dobrej administracji.

Kwestionowany § 9 ust 3 nie ma dla świadczeniodawców charakteru wyłącznie technicznego. Wpływa na organizację działalności zakładów lecznictwa uzdrowiskowego, sposób zabezpieczenia świadczeń, zasoby kadrowe i infrastrukturalne oraz możliwość wykonywania umów z NFZ. **Przedłużający się brak stanowiska organu nadzoru powoduje stan niepewności prawnej po stronie podmiotów realizujących świadczenia finansowane ze środków publicznych.**

Prawo składania wniosków do organów władzy publicznej znajduje ponadto oparcie w art. 63 Konstytucji RP. Prawo to zakłada, że wystąpienie dotyczące istotnej kwestii systemowej zostanie rzeczywiście rozpatrzone, a wnioskodawca otrzyma informację o stanowisku właściwego organu.

W związku z powyższym zwracamy się z uprzejmą prośbą o:

- 1) niezwłoczne przedstawienie Stowarzyszeniu pisemnego stanowiska w sprawie wniosku UUP/17/06/2026;
- 2) odniesienie się do zasadniczych argumentów prawnych dotyczących § 9 ust 3 Zarządzenia Nr 37/2025/DSM, w szczególności do zakresu ustawowego umocowania Prezesa NFZ;
- 3) jeżeli analiza wymaga dalszych czynności – wskazanie czynności już podjętych oraz konkretnego, przewidywanego terminu przedstawienia odpowiedzi, zgodnie z a art. 245 kpa.

Zapewniamy, że zależy nam i całej branży na zachowaniu konstruktywnego i partnerskiego dialogu z Ministrem Zdrowia. Naszym celem nie jest kwestionowanie organów nadzorujących realizację świadczeń zdrowotnych, lecz uzyskanie ważnego dla całej branży, stabilizującego praktykę stanowiska prawnego organu nadzoru. Liczymy, że niniejsze przypomnienie pozwoli na możliwie szybkie zakończenie sprawy i udzielenie odpowiedzi Stowarzyszeniu.

Z wyrazami szacunku

Prezes Zarządu Stowarzyszenia
Unia Uzdrawisk Polskich
Jerzy Szymańczyk
Radca Prawny

Załącznik:

— kopia pisma UUP/17/06/2026 z dnia 8 czerwca 2026 r.

Otrzymują:

- 1 x Adresat – Pani Minister Zdrowia
- 1 x Kancelaria Prezesa Rady Ministrów – celem informacji o sprawie istotnej dla sektora lecznictwa uzdrowiskowego
- 1 x Poseł na Sejm RP, Przewodnicząca Parlamentarnego Zespołu na rzecz wspierania rozwoju uzdrowisk i gmin uzdrowiskowych – Pani Zofia Czernow
- 1 x Poseł na Sejm RP, Przewodniczący Parlamentarnego Zespołu ds. Lecznictwa Uzdrawiskowego, Mundurowej Służby Zdrowia, Rehabilitacji i Gmin Uzdrawiskowych – Pan Patryk Wicher
- 1 x Konsultant Krajowy w dziedzinie balneologii i medycyny fizykalnej – Pani Aleksandra Sędziak
- 1 x Wszyscy członkowie/spółki Stowarzyszenia Unia Uzdrawisk Polskich
- 1 x Prezes Stowarzyszenia Gmin Uzdrawiskowych RP – Pan Jan Golba
- 1 x Izba Gospodarcza Uzdrawiska Polskie – Pan Beata Krukowska - Bania
- 1 x a/a

Polanica-Zdrój, dnia 08.06.2026 r.

UUP/17/06/2026

Szanowna Pani
Jolanta Sobierańska-Grenda
Minister Zdrowia
ul. Miodowa 15
00-952 Warszawa

Wniosek o zbadanie zgodności z prawem Zarządzenia Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia Nr 37/2025/DSM z dnia 20 maja 2025 r., w szczególności § 9 ust. 3 zarządzenia.

Szanowna Pani Minister,

działając na podstawie art. 63 Konstytucji RP oraz art. 241 Kodeksu postępowania administracyjnego, Stowarzyszenie Unia Zdrowisk Polskich jako organizacja branżowa reprezentująca zbiorowe interesy podmiotów/spółek prowadzących działalność w obszarze lecznictwa uzdrowiskowego, zwraca się z wnioskiem do Ministra Zdrowia o zbadanie zgodności z prawem Zarządzenia Prezesa NFZ Nr 37/2025/DSM z dnia 20 maja 2025 r. w części dotyczącej § 9 ust. 3, zmieniającego Zarządzenie w sprawie określenia warunków zawierania i realizacji umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w rodzaju lecznictwo uzdrowiskowe.

Przy czym na podstawie zarządzenia Nr 91/2025/DSM z dnia 7 listopada 2025 r., realizacja/zastosowanie kwestionowanego zapisu § 9 ust. 3 zostało przesunięte do dnia 31 grudnia 2026 r., i będzie obowiązywało od dnia 1 stycznia 2027 r.

Argumentując niniejszy wniosek, wnosimy w szczególności o:

1. **Zbadanie legalności § 9 ust. 3 zarządzenia** w brzmieniu nadanym Zarządzeniem Nr 37/2025/DSM, w kryterium zgodności z Konstytucją RP, ustawą o świadczeniach zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych oraz ustawą o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej.
2. **Podjęcie stosownych, prawnych działań zmierzających do uchylecia albo zmiany kwestionowanego przepisu w zakresie**, w jakim nakłada na świadczeniodawców obowiązek udzielania świadczeń we wszystkich kierunkach leczniczych ustalonych i potwierdzonych dla danego uzdrowiska/obszaru (gminy uzdrowiskowej) przez Ministra Zdrowia.
3. **Zobowiązanie Prezesa NFZ do zastąpienia obecnego brzmienia § 9 ust. 3** regulacją zgodną z zakresem delegacji z art. 146 ust. 1 i 2 ustawy o świadczeniach zdrowotnych, tj. regulacją odnoszącą się wyłącznie do szczegółowych warunków umów, bez kreowania nowych materialnych warunków realizacji świadczeń i bez modyfikowania kompetencji Ministra Zdrowia wynikających z ustawy tzw. uzdrowiskowej.
4. **Udzielenie naszemu Stowarzyszeniu pisemnej informacji o sposobie rozpatrzenia niniejszego wystąpienia i podjętych czynnościach prawnych.**

I. Podstawa/Legitymacja Stowarzyszenia i tryb wystąpienia

Stowarzyszenie Unia Zdrowisk Polskich jest uprawnione do wystąpienia do Ministra Zdrowia z niniejszym wnioskiem.

Podstawę formalną stanowi art. 63 Konstytucji RP, zgodnie z którym każdy ma prawo składać petycje, wnioski i skargi w interesie publicznym, własnym lub innej osoby za jej zgodą. Uprawnienie to obejmuje osoby prawne i organizacje społeczne.

Dodatkowo art. 1 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach stanowi, że stowarzyszenia, w zakresie swoich celów statutowych, mogą reprezentować interesy zbiorowe swoich członków wobec organów władzy publicznej oraz mają prawo wypowiedzania się w sprawach publicznych.

Niniejsze pismo ma charakter wniosku o podjęcie czynności prawnych oraz petycji/wniosku w rozumieniu art. 63 Konstytucji RP, ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach oraz art. 221 i nast. Kodeksu postępowania administracyjnego. Jego przedmiotem nie jest indywidualna sprawa administracyjna Stowarzyszenia, lecz wniosek o usunięcie z obrotu wewnętrznego NFZ postanowienia naruszającego zasadę legalizmu i hierarchię źródeł prawa.

Właściwość Ministra Zdrowia wynika także z art. 162 ust. 1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, zgodnie z którym nadzór nad działalnością NFZ sprawuje minister właściwy do spraw zdrowia, oraz z art. 17–20 ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, które to przepisy powierzają Ministrowi Zdrowia nadzór nad lecznictwem uzdrowiskowym i kompetencje w zakresie kierunków leczniczych uzdrowisk.

II. Kwestionowana regulacja

Zarządzeniem Nr 37/2025/DSM z dnia 20 maja 2025 r. Prezes NFZ dodał do § 9 Zarządzenia Nr 21/2020/DSM ust. 3 w następującym brzmieniu:

„ust. 3 Świadczeniodawca udziela świadczeń gwarantowanych, o których mowa w § 3 ust. 1 rozporządzenia, w kierunkach leczniczych ustalonych i potwierdzonych dla danego uzdrowiska przez ministra właściwego do spraw zdrowia, zgodnie z przepisami o uzdrowiskach.”

W uzasadnieniu zarządzenia NFZ wskazano wprost, że dodawany ust. 3 „jednoznacznie” wskazuje na obowiązek udzielania świadczeń w kierunkach leczniczych ustalonych dla danego uzdrowiska (gminy uzdrowiskowej) w decyzji Ministra Zdrowia o potwierdzeniu możliwości prowadzenia lecznictwa uzdrowiskowego, a następnie okresowo potwierdzanych nie rzadziej niż raz na 10 lat”.

Oznacza to, że kwestionowany przepis nie ma wyłącznie charakteru porządkującego lub informującego. W rzeczywistości i praktyce kreuje po stronie konkretnego świadczeniodawcy/spółki/podmiotu uzdrowiskowego nowy wymóg prawny/realizacyjny – obowiązek zapewnienia możliwości udzielania świadczeń zdrowotnych we wszystkich kierunkach leczniczych potwierdzonych dla obszaru uzdrowiska (całej gminy uzdrowiskowej), niezależnie od rzeczywistego profilu, statutu zakładu lecznictwa uzdrowiskowego, potencjału, infrastruktury, zasobów kadrowych, wpisu do rejestru podmiotów wykonujących działalność leczniczą, treści oferty i zakresu zawartej umowy z NFZ.

III. Podstawy prawne wskazujące na przekroczenie delegacji

1. Art. 146 ustawy o świadczeniach – granice kompetencji Prezesa NFZ.

Prezes NFZ może określić przedmiot postępowania w sprawie zawarcia umowy oraz szczegółowe warunki umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej. Wynika to z art. 146 ust. 1 pkt. 1–2 ustawy o świadczeniach. Granica tej kompetencji została jednak określona bezpośrednio w art. 146 ust. 2 ustawy o świadczeniach.

Szczegółowe warunki umów, o których mowa w art. 146 ust. 1 pkt 2, nie mogą dotyczyć warunków realizacji danego świadczenia gwarantowanego, określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 31d tej ustawy.

Kwestionowany § 9 ust. 3 nie ogranicza się do opisanie sposobu kontraktowania lub elementów umowy. Wprowadza normę materialną dotyczącą zakresu i sposobu realizacji świadczeń gwarantowanych przez świadczeniodawców/spółki/podmioty lecznicze.

Tym samym dotyczy materii zastrzeżonej do rozporządzeń Ministra Zdrowia wydawanych na podstawie art. 31d ustawy o świadczeniach, a nie dla zarządzenia Prezesa NFZ.

2. Art. 31d ustawy o świadczeniach – warunki realizacji świadczeń gwarantowanych określa Minister Zdrowia w rozporządzeniu

Art. 31d ustawy o świadczeniach stanowi, że właściwy minister do spraw zdrowia określa, w drodze rozporządzeń, wykazy świadczeń gwarantowanych wraz z określeniem poziomu lub sposobu finansowania oraz warunków realizacji danego świadczenia gwarantowanego, w tym dotyczących personelu medycznego i wyposażenia w sprzęt i aparaturę medyczną.

Obszar materii w rodzaju lecznictwo uzdrowiskowe został uregulowany w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 23 lipca 2013 r. w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu lecznictwa uzdrowiskowego.

Prezes NFZ nie może w drodze zarządzenia dopisywać dodatkowych wymogów realizacyjnych o charakterze powszechnym, które nie wynikają z rozporządzeń „koszykowych” ani ustawy.

3. Ustawa o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej.

Zgodnie z art. 1 ustawa o lecznictwie uzdrowiskowym określa m.in. zasady i warunki prowadzenia oraz finansowania lecznictwa uzdrowiskowego, kierunki lecznicze uzdrowisk oraz zasady sprawowania nadzoru nad lecznictwem uzdrowiskowym.

Art. 13 ust. 1 tej ustawy wymienia katalog kierunków leczniczych uzdrowisk, natomiast ust. 3 tego artykułu określa, że statut zakładu lecznictwa uzdrowiskowego wskazuje rodzaj i zakres świadczeń konkretnego zakładu/świadczeniodawcy, ustalonych na podstawie kierunków leczniczych, ale nie nakazuje realizacji wszystkich kierunków.

Natomiast art. 19 ust. 1 pkt 2 powierza Ministrowi Zdrowia ustalenie kierunków leczniczych dla poszczególnych uzdrowisk (gminy uzdrowiskowej) w oparciu o naturalne surowce o potwierdzonych właściwościach leczniczych i klimat. Art. 40 ust. 2 przewiduje decyzję Ministra Zdrowia o potwierdzeniu możliwości prowadzenia lecznictwa uzdrowiskowego na danym obszarze, dla którego sporządzono operat uzdrowiskowy.

Z powyższych przepisów wynika, że kierunki lecznicze są elementem statusu i właściwości danego obszaru uzdrowiskowego i są przypisane do uzdrowiska/gminy – jako systemu. **Nie wynika z nich natomiast norma prawna**, zgodnie z którą każdy świadczeniodawca/spółka/podmiot leczniczy działający na terenie danego uzdrowiska musi prowadzić świadczenia zdrowotne we wszystkich kierunkach potwierdzonych dla danego obszaru/uzdrowiska/gminy.

Tak daleko idący obowiązek musiałby wynikać wprost z ustawy albo z rozporządzenia wydanego na podstawie prawidłowej delegacji ustawowej.

4. Konstytucyjne zasady legalizmu i hierarchii źródeł prawa

Art. 7 Konstytucji RP nakazuje organom władzy publicznej działać na podstawie i w granicach prawa. Oznacza to wprost zakaz domniemywania kompetencji oraz zakaz rozszerzającej wykładni upoważnień prawotwórczych lub quasi – prawotwórczych organów administracji publicznej.

Art. 87 Konstytucji RP określa katalog źródeł prawa powszechnie obowiązującego. Zarządzenie Prezesa NFZ nie jest źródłem prawa powszechnie obowiązującego i nie może samodzielnie nakładać na podmioty zewnętrzne nowych obowiązków organizacyjnych lub materialnych niewynikających z ustawy lub rozporządzenia.

Art. 93 Konstytucji RP dopuszcza akty o charakterze wewnętrznym, jednak obowiązują one wyłącznie jednostki organizacyjne podległe organowi wydającemu akt/przepis. Świadczeniodawcy będący samodzielnymi podmiotami leczniczymi i przedsiębiorcami nie są jednostkami organizacyjnymi podległymi Prezesowi NFZ. Nie można zatem wobec nich kreować obowiązków normatywnych w drodze aktu wewnętrznego.

Art. 92 Konstytucji RP wymaga, aby rozporządzenia były wydawane na podstawie szczegółowego upoważnienia ustawowego i w celu jego wykonania. Skoro rozporządzenie wymaga szczegółowej delegacji, to tym bardziej zarządzenie Prezesa NFZ nie może przejmować materii ustawowej lub rozporządzenia.

Kwestionowana regulacja może również ingerować w konstytucyjnie chronioną swobodę działalności gospodarczej świadczeniodawców (**art. 22 Konstytucji RP**), poprzez nakładanie dodatkowych obowiązków organizacyjnych i kadrowych bez wyraźnej podstawy ustawowej oraz bez zapewnienia adekwatnego finansowania.

IV. Charakter/istota naruszenia

- **Po pierwsze, § 9 ust. 3 jako kwestionowany przepis, posługuje się kategorią „kierunków leczniczych ustalonych i potwierdzonych dla danego uzdrowiska”, a więc kategorią właściwą dla decyzji Ministra Zdrowia dotyczącą obszaru uzdrowiska/gminy, nie zaś kategorią indywidualnego potencjału i zakresu kontraktu/umowy konkretnego świadczeniodawcy.**
- **Po drugie, przepis przekształca ustalenie kierunków leczniczych uzdrowiska/obszaru/gminy w obowiązek każdego świadczeniodawcy, choć ani ustawa, ani rozporządzenie nie zawierają takiej normy prawnej.**
- **Po trzecie, przepis w praktyce wpływa na warunki realizacji świadczeń gwarantowanych, a więc materię zastrzeżoną dla rozporządzenia Ministra Zdrowia na podstawie art. 31d ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej.**
- **Po czwarte, przepis może prowadzić do wymuszania utrzymania potencjału kadrowego, organizacyjnego, zabiegowego i infrastrukturalnego w kierunkach, których dany świadczeniodawca nie oferował, nie zakontraktował albo których nie obejmuje jego realny profil leczniczy lub specjalizacja.**
- **Po piąte, zarządzenie Prezesa NFZ nie może działać jako substytut aktu powszechnie obowiązującego, zwłaszcza gdy jego skutkiem jest ograniczenie swobody działalności**

gospodarczej/organizacyjnej świadczeniodawców i zwiększenie ich obowiązków publicznoprawno-kontraktowych.

W konsekwencji § 9 ust. 3 w obecnym brzmieniu narusza zasadę wyłączności ustawy i rozporządzenia dla kształtowania warunków realizacji świadczeń gwarantowanych oraz konstytucyjną hierarchię źródeł prawa.

V. Skutki (negatywne) praktyczne dla świadczeniodawców i systemu leczenia uzdrowiskowego

Kwestionowana regulacja może wywołać istotne skutki praktyczne, w szczególności:

- ryzyko uznawania za nieprawidłowości faktu, że świadczeniodawca nie prowadzi wszystkich kierunków leczniczych potwierdzonych dla uzdrowiska, mimo że prowadzi świadczenia zgodnie z własnym statutem, profilem, zasobami i zawartą umową;
- ryzyko rozwiązania obowiązującej umowy przez NFZ z uwagi na kwestionowany zapis § 9 ust. 3, zobowiązujący świadczeniodawcę do realizacji wszystkich kierunków leczniczych potwierdzonych dla całej gminy uzdrowiskowej – danego uzdrowiska;
- ryzyko wymuszania rozszerzenia działalności leczniczej bez podstawy ustawowej, bez właściwego postępowania taryfikacyjnego i bez adekwatnego finansowania;
- ryzyko sprzeczności między treścią zarządzenia Prezesa NFZ, a dokumentami rejestrowymi, statutowymi, organizacyjnymi i kadrowymi świadczeniodawców;
- ryzyko negatywnego wpływu na jakość i bezpieczeństwo świadczeń, jeżeli wymóg formalny miałby prowadzić do sztucznego rozszerzania kierunków/profilu działalności, bez realnego uzasadnienia medycznego, organizacyjnego, kosztem specjalizacji kierunków leczniczych prowadzonych przez świadczeniodawców.

VI. Wniosek o zmianę brzmienia przepisu

W ocenie naszego Stowarzyszenia, reprezentującego największe krajowe zakłady leczenia uzdrowiskowego/spółki uzdrowiskowe, usunięcie naruszenia może nastąpić przez uchylenie § 9 ust. 3 albo jego zmianę w sposób jednoznacznie wyłączający obowiązek prowadzenia przez każdego świadczeniodawcę wszystkich kierunków leczniczych potwierdzonych dla danego uzdrowiska.

Proponowane brzmienie/zapis alternatywny versus obecny zapis § 9 ust. 3 może być następujący:

„Świadczeniodawca udziela świadczeń gwarantowanych w zakresie i na warunkach określonych w zawartej umowie z Funduszem, zgodnie z przepisami powszechnie obowiązującymi, w szczególności z rozporządzeniem Ministra Zdrowia w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu leczenia uzdrowiskowego, z uwzględnieniem kierunków leczniczych właściwych dla danego uzdrowiska oraz profilu świadczeń objętych umową.”

Takie brzmienie zachowuje informacyjne i systemowe odniesienie do kierunków leczniczych uzdrowiska, ale nie tworzy nieuprawnionego automatyzmu, zgodnie z którym każdy świadczeniodawca musiałby realizować wszystkie kierunki potwierdzone dla obszaru uzdrowiska.

VII. Podsumowanie

Mając na uwadze powyższe, Stowarzyszenie wnosi o pilne podjęcie czynności prawnych dotyczących zbadania zgodności z prawem kwestionowanego zapisu Zarządzenia, tj. § 9 ust. 3

Kwestionowany przepis w obecnym brzmieniu wykracza poza zakres kompetencji Prezesa NFZ wynikający z art. 146 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej, ponieważ dotyczy materialnych warunków realizacji świadczeń gwarantowanych oraz przenosi na świadczeniodawców obowiązek, który nie wynika ani z ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, ani z rozporządzenia Ministra Zdrowia.

W szczególności decyzja Ministra Zdrowia potwierdzająca kierunki lecznicze dla danego uzdrowiska nie może zostać przekształcona w drodze zarządzenia Prezesa NFZ w powszechny obowiązek każdego świadczeniodawcy działającego na terenie tego uzdrowiska do prowadzenia wszystkich kierunków leczniczych. Taka konstrukcja narusza art. 7, art. 87, art. 92 i art. 93 Konstytucji RP oraz art. 146 ust. 2 w związku z art. 31d ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Liczymy, iż Minister Zdrowia – wykonując ustawowe kompetencje nadzorcze wobec Narodowego Funduszu Zdrowia oraz lecznictwa uzdrowiskowego i uzdrowisk – podejmie niezbędne działania zmierzające do usunięcia wskazanego naruszenia prawa oraz zapewnienia zgodności zasad kontraktowania świadczeń uzdrowiskowych z obowiązującym porządkiem konstytucyjnym i ustawowym.

Z wyrazami szacunku

Prezes Zarządu
Unii Uzdrawisk Polskich
Jerzy Szymańczyk
Radca Prawny

Otrzymują:

1 x Adresat

1 x a/a

Do wiadomości:

1 x Pan Filip Nowak – Prezes NFZ

1 x Pani Zofia Czernow – Poseł na Sejm RP, Przewodnicząca Parlamentarnego Zespołu na rzecz wspierania rozwoju uzdrowisk i gmin uzdrowiskowych

1 x Pan Patryk Wicher – Poseł na Sejm RP, Przewodniczący Parlamentarnego Zespołu ds. Lecznictwa Uzdrawiskowego, Mundurowej Służby Zdrowia, Rehabilitacji i Gmin Uzdrawiskowych

1 x Pani Aleksandra Sędziak – Konsultant Krajowy w dziedzinie balneologii i medycyny fizykalnej

1 x Pan Jan Golba – Prezes Stowarzyszenia Gmin Uzdrawiskowych RP

1 x Pani Joanna Głogowska-Szeląg – Prezes Polskiego Towarzystwa Balneologii i Medycyny Fizykalnej

1 x Wszystkie spółki uzdrawiskowe, członkowie Stowarzyszenia Unia Uzdrawisk Polskich.